

Miquel Sellarés: "Em deixava parat que la gent del PSUC et parlés bé d'un papa"

Dc, 30/12/2015 per Catalunya Religió
[Memòria del Vaticà II](#)

En l'espai de Memòria del Vaticà II hem anat a buscar una persona que ens parlés des de fora de l'Església. L'activista **Miquel Sellarés** recorda la complicitat que es va donar entre l'Església i el moviment antifranquista a Catalunya durant aquells anys: "Vam començar a veure dues esglésies: una església oficial 'bajo palio', amb el Franco; i una Església que treballava als barris o a les associacions de veïns".

En el seu testimoni Sellarés explica que la seva sensibilitat catalanista i política li va arribar des dels entorns eclesials com el de l'Escoltisme i concretament a través del llibre *Justificació de Catalunya*, editat clandestinament per mossèn **Joan Armengou**. Després va veure com l'Església cedia els locals a les trobades clandestines com l'Assemblea de Catalunya, "per complicitat de servei al país i a la societat".

També parla de la sintonia amb **Joan XXIII**: "Em deixava parat que la gent del PSUC et parlés bé d'un papa". Així, creu que "el Concili va ser un alè en ple franquisme" i que "això va crear que gent agnòstica com jo no tinguem res en contra l'Església, que ha fet una gran feina en el país des del punt de vista educatiu i social".